

Sygnatura akt II Cz 223/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Anatol Gul

Sędziowie : SO Alicja Chrzan

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużniczki A. W. (1) na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świdnicy J. P. w sprawie egzekucyjnej KM 1382/12
z wniosku wierzyciela (...) przy ul. (...) w Ś.

na skutek zażalenia dłużniczki na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 13 grudnia 2012 r., sygn. akt I Co 3463/12

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Świdnicy oddalił skargę dłużniczki na czynność Komornika Sądowego w postaci postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego z dnia 26 czerwca 2012 r.

W uzasadnieniu wskazał, że dłużnicy obowiązani są na podstawie art. 770 k.p.c. do pokrycia kosztów postępowania egzekucyjnego. Odpierając zarzuty dłużniczki wskazał przy tym, że nie złożyła ona pełnomocnictwa dla A. W. (2) celem reprezentowania jej interesów w postępowaniu egzekucyjnym, nie powołała się też na pełnomocnictwo udzielone mu w toku postępowania sądowego.

Odnosząc się do zarzutu braku należytego umocowania wierzyciela Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnictwo zostało udzielone przez (...) i (...) I. W. jako podmiot uprawniony do reprezentowania wspólnoty przed sądami.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła dłużniczka domagając się jego zmiany ewentualnie uchylenia. Zarzuciła brak merytorycznego rozpoznania skargi przez Sąd I instancji, w szczególności nie odniesienie się do zarzutów wskazanych w złożonej skardze.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2012 r. Komornik Sądowy przyznał wierzycielowi reprezentowanemu przez pełnomocnika koszty zastępstwa adwokackiego. W zażaleniu dłużniczka nie zgłosiła żadnych zarzutów dotyczących tego orzeczenia, po raz kolejny powołała się natomiast na kwestie związane z należyłą reprezentacją zarówno jej, jak i wierzyciela (z akt komorniczych wynika, że skarga z tymi samymi zarzutami została złożona do Sądu Rejonowego

na postanowienie Komornika z dnia 02 maja 2012 r.). Powyższe rodzi wniosek, iż jedynym zamiarem skarżącej jest wydłużalnie postępowania egzekucyjnego, poprzez składanie kolejnych skarg.

Sąd Okręgowy nie doszukał się naruszenia przepisów prawa materialnego ani procesowego w postanowieniu z dnia 26 czerwca 2012 r.

Odnosząc się do stanowiska związanego należytą reprezentacją, to wyjaśnić należy, że udzielone pełnomocnictwo procesowe rozciąga się na postępowanie egzekucyjne, niemniej jednak to rzeczą dłużnika jest wskazanie, iż umocował inną osobę do występowaniu w jej imieniu. Komornik nie ma obowiązku badać tej kwestii z urzędu. Wysłane do dłużniczki w dniu 02 maja 2012 r. żądanie udzielenia wyjaśnień zostało odebrane przez jej męża. Zarówno dłużniczka jak i jej mąż, mogli w odpowiedzi na korespondencję otrzymaną od Komornika, powołać się na pełnomocnictwo, czego jednak nie uczynili. Podnoszenie zarzutu o nieprawidłowym doręczeniu w kolejnej skardze na czynności komornika jest niezrozumiałe. Dopóki zaś dłużniczka nie poinformuje Komornika, iż zastępuje ją pełnomocnik doręczenia kierowane do niej imiennie należy uznać za skuteczne.

Chybione są również zarzuty dotyczące nieprawidłowej reprezentacji wierzyciela. Na podstawie uchwały nr 3 (...)udzieliła I. W.pełnomocnictwa do reprezentowania jej w postępowaniu sądowym. Uchwała ta, umowa o administrowanie z 18.11.2008 r., oraz pełnomocnictwo udzielone r.pr. M. K.przez I. W.znajdują się w aktach komorniczych. Nie ma zatem żadnych podstaw aby kwestionować prawidłową reprezentację wierzyciela w toku postępowania egzekucyjnego.

Z uwagi na powyższe zażalenie, jako oczywiście nieuzasadnione, należało oddalić zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.